ANUL I. No. 3. | 8 pagini 2 Lei | Sibiu, Sâmbătă 4 Ianuarie, 1941.

ÎNĂLȚAREA

Director: Radu Dragnea

Redacția și Administrația: Str. Avram Iancu 35
Telefoane: Direcțiunea 745; Redacția 746; Administrația 747
In București: Pasagiul Victoriei Scara B. etaj II. Tel. 3.3152

ABONAMENTE: Anual 500 Lei; Jumătate an 250 Lei; Trei luni 150 Lei; Autorități și instituțiuni 1000 Lei anual

Fecunda nelegiuire

Există o vorbă a lui Jacques Bainville, strălucitul ziarist și istoriograf francez, care aruncă deplină lumină în drama omenească ce se sbate aici pe pământ. A rostit-o în Istoria republicei a treia, și mi-a venit în n... e revelatoriu în timpul procesului înscenat lui Codreanu, fiind și eu de față în noaptea condamnării Căpitanului, parcă pentru a da ea sensul cel adevărat acestei nelegiuiri.

Zice acel scriitor că la începutul istoriei filosofiei europene stă un proces, cel al lui Socrate, după cum creștinismul a fost precedat și el tot de un proces, cel al lui Christos însuși. Iar învățătura e că omenirea nu numai că nu iartă nedreptatea săvârșită în plin pretoriu, dar că aceasta e regeneratoare, fecundă în istorie.

Intr'o vreme ca cea de față în care orice teolog sau ațâțător de mulțimi cade în extaz mistic și stă de vorbă cu Dumnezeu, impune grija amintitului gânditor francez de a judeca cele două procese pe plan numai istoric, strict restrâns omenesc, lăsând la o parte planul dumnezeiesc. Deci el dă a înțelege că atât filosofia cât și creștinismul n'ar fi avut printre oameni urmările știute de noi, toți, dacă Socrate și Christos nu erau condamnați pe nedrept.

Moraliștii și legiștii de pripas sunt în stare să sară în sus și să ne arunce învinuirea că, privind astfel lucrurile, răsturnăm tabla valorilor consacrate, făcând din injustiție isvorul binelui și al adevărului. Departe de noi paradoxul cu orice preț ori goana nebună după inedit a vremii de față.

La drept vorbind noi nu vom avea parte de justiție decât numai în ceruri și în deplinătatea ei absolută. Noi în de noi, oamenii, dăm naștere mai mult la nedreptăți. Am vrea să fie altfel, dar așa este.

Și, atunci, a lua injustiția drept temeiu de propășire a unei societăți sau națiuni, nu e câtuși de puțin un act anarhist sau imoralist, ci o vedere realistă tăiată pe măsura noastră de făpturi nevoiașe.

Dar care injustiție? Bun înțeles, numai aceea care să fi fost comisă de chiar cârmuirea politică și în formele cele mai riguros legale. E mister dece tocmai păzitorii legilor sunt aleși ei instrumentele care să le aplice strâmb, și cum se face că procesele politice judecate nedrept rămân pârghii de susținere morală, politică, socială. Poate că în neputința noastră de a fi drepți față de acuzați mărturisim imperfecțiunea noastră în materie de domenie a legii pe pământ, recunoscând astfel să ea este un ideal, și nu o realitate care, ca atare, așteaptă să fie împlinită la scaunul judecății de-apoi.

Fapt e că până la osândirea lui Corneliu Zelea Codreanu istoria Românilor e incomplectă, îi lipsește marea nelegiuire pe chestia națională internă.

Gândiți-vă că Horia cași Tudor n'au avut norocul și onoarea să fie traduși înaintea fie chiar numai a unui simulacru de tribunal, ci au fost prinși pela spate și pur și simplu omorîți. Deasemeni și Avram Iancu, care și-a purtat până la moarte melancolia înfrângerii sale de pe o prispă pe alta pela casele Moților, precum au povestit bătrânii Ardealului care l-au apucat pe Iancu în viață.

Căpitanul e cel dintâiu care întrunește toate atributele dătătorilor de legi și datini. Drama sa e complectă, închide în ea și măreția și mișelia ale universului nostru uman, e cașicum ar fi cea socratică sau cea creștină. Trebuea neapărat, o cerea destinul său național, să aibe parte de fără-de-legea aceluia care a murit împușcat ca un câine turbat, pentruca el, Căpitanul, să fie deschizător de o eră nouă în viața nației noastre.

Apoi, revoluțiile naționale și sociale, atât în Ardeal cât și în Muntenia, amintite mai sus, au căzut, toate, în soluție de continuitate. N'au fost duse mai departe, n'au avut imediat continuatori, — cu toate că Bălcescu și Kogălniceanu, cei doi doctrinari ai „mersului revoluției" la Români, înodau firul acțiunii lor de a predecesorilor ca Tudor Vladimirescu: dar aceasta mai mult simbolic, decât în trecere fără încetare dela înaintași la urmași.

Legiunea însă se bucură de o neîntreruptă continuitate. Sunt legionarii. E Statul național român așezat acum pe învățămintele Căpitanului. Dealtfel e trăsătura fundamentală a legionarului, a fiecăruia în parte cât și a tuturora laolaltă, de a nu suferi de discontinuitate dela gând sau vorbă la faptă, ca democrația și teroarea care a urmat-o, ambele deopotrivă iudeo-masonice.

Deaceea mișcarea legionară e o biruință desăvârșită după chipul și asemănarea aceluia care a conceput-o aevea. Și, iarăși, dacă ni se iartă apropierea, — pentru înțelegerea lucrului, — ea se aseamănă cu moștenirea post-socratică și creștinismul, întrucât nici acestea două n'au îndurat soluție de continuitate.

Dacă țara s'a găsit împărțită față de doctrina legionară, ea a fost însă unanimă împotriva sentinței de condamnare. Ecumenicitatea pe care a urmărit-o Căpitanul a luat ființă printr'o reacțiune spontană împotriva acestui act.

Acel consens național e în creștere, și mereu va strânge sub acelaș semn generație după generație. Procesul a înălțat pe Căpitan la simbol permanent și a introdus naționalismul în istorie cași creștinismul.

Luați aminte de ce România adevărată acum naște.

Radu Dragnea

Suflete desrădăcinate

„S'ar părea astfel că eu și camarazii mei suntem un fel de ciudate făpturi cu două vieți, un fel de strigoi ridicați dintr'o lume apusă spre a purta duhul spaimei în lumea de azi. Chiar așa suntem. Suflete desrădăcinate care, purtându-și neodihna peste o viață dărâmată, nu vor avea pace în nici un mormânt până când nu vor ridica din nou ceeace alții au pângărit, au risipit și au pus sub blestem.

Oamenii veacului de astăzi să-și oprească o clipă huzurul și nepăsarea și să asculte ciudatele sgomote care frământă adâncurile neînțelese și chiue cu vânturile nopții. Și să știe: se apropie stăpânirea strigoilor, cumplită!"

ION I. MOȚA

Legionarii și tema morții

Unii oameni, totuși cu destulă pricepere și de bună credință, nu înțeleg dece unii legionari socotesc moartea ca un scop în sine. Și cred că au dreptate. Fiindcă o mișcare de refacere spirituală și politică nu se poate fonda pe conceptul de moarte. Ei știu, și nici nouă nu trebue să ne scape asta, că Național-socialismul se fondează pe conceptul de forță și că Fascismul, la rândul lui, se fondează pe conceptul de imperiu roman. Adică, și unul și altul își trag toate calitățile teoretice dintr'un sector al vieții. Și asta este esențial.

La noi, lucrurile stau tot așa. Căpitanul, domnul Moța și profesorul nostru Nae Ionescu, în tot ce-au scris ei, și peste tot ce-au scris, în mărețul lor model de totdeauna pentru noi, ne-au învățat să servim etern și cu onoare viața. Viața asta și, desigur, viața viitoare. Și asta s'o facem din toată inima și cum va fi mai plăcut lui Dumnezeu. Dacă va trebui, chiar și prin moarte. Căpitanul a știut că viața ne este dată, că prin ea trebue să ne reparăm erorile originare și că trebue s'o ducem până la sfârșit. Iar domnul Moța a simțit că viața este cel mai mare dar al omului și, ca să poată da tot ce se poate omenește pentru Christos, și-a dat viața. Cel mai de preț dar. Și ceva mai târziu, profesorul Nae Ionescu a priceput, cu spiritul numai, și după atâta chin! că viața este tot și că înafară de ea și de Dumnezeu nu rămâne decât deșertăciune.

Dar toate astea se traduc în plan ideologic și în politică prin convingerea că o nație, ca să-și îndeplinească funcția ei istorică, trebue să aibă cât mai multă viață. Dacă se poate, chiar un plus de viață.

Și totuși, unii dintre camarazii noștri, au interpretat greșit concepția Căpitanului despre moarte. Căpitanul n'a încercat să fugă și n'a făcut nicio concesie nici chiar în fața morții. A primit moartea neuman de calm. Dar asta nu pentrucă disprețuia viața, nici pentrucă socotea moartea scop în sine, ci numai pentrucă el știa, că prin actul morții, se pune în serviciul vieții nației. Și-a dat viața, pentru răscumpărarea păcatelor noastre și pentru împăcarea noastră cu Dumnezeu. Adică, tot pentru viață. Dar nu știu, pentru asta pământească sau pentru cea viitoare. Cred însă, că mai mult pentru asta.

Unul dintre camarazii mei, ceva mai în vârstă, și care pricepe de minune lucrările astea, mi-a povestit cum, într'o zi, l-a întrebat pe Căpitan că dece merge singur printre atâția adversari neloiali. Răspunsul a venit imediat. „Fiindcă eu nu pot muri chiar dacă mă împușcă!" Nu pot muri! Asta înseamnează că el credea în obligația noastră metafizică de-a ne duce viața până la capătul ei și că moartea nu putea veni decât atunci când trebuia să vină. Că viața e atât de tare! A primit deci moartea și n'a căutat-o. Exact așa s'a petrecut și cu domnul Moța. El a mers în Spania și chiar dela plecare avea teama că Dumnezeu nu-i va primi jertfa. Adică, că el nu va putea muri acolo și atunci. Exemple mai sunt, și încă cât de multe. Dar concluzia este una și aceeași: că în concepția legionară moartea nu se pune decât ca o posibilitate de mântuire. Ca jertfă. Și cei care nu pricep asta, și văd în ea un scop în sine, devin pur și simplu sectari. Și prin asta păcătuesc de moarte. Față de Dumnezeu, în primul rând, apoi, față de viață și, în sfârșit, față de revoluția noastră legionară. Căci legionarii au cuvântul Căpitanului și dorința lui de a face o Românie așa cum a visat-o el. Iar o revoluție se face cu oameni vii. Că mor unii! Și poate chiar mulți? Evident. Dar mor numai cei care nu convin revoluției. Și asta e absolut natural. Parcă legionarii n'au murit când alții făceau „revoluție"! Dar n'au murit toți. Și asta a fost un bine. Un foarte mare bine. Profesorul nostru Nae Ionescu, dupăce venise din lagăr, bolnav, și pe atunci când mureau cei mai buni dintre noi, ne mângâia mereu cu povestea unuia din revoluția franceză. Eu i-am uitat numele. Asta, după ce muriseră toți, a devenit deodată mare și tare. Și, în urmele revoluției, tăia și spânzura. Dar întrebat de unul că ce-a făcut el în revoluție, ca să-i justifice puterea, i-a răspuns simplu: „Domnule, am trăit!" Da! A trăit. Și asta înseamnează mult. La noi, deasemenea, au supravețuit unii. Și ei ne-au adus salvarea. Dar ei n'au crezut în moarte ca un scop în sine. Căci asta i-ar bucura enorm pe adversarii noștri. D. Horia Sima, Comandantul nostru, și d. Nicolae Petrașcu o știu. Căci au dat în sensul acesta și o circulară.

Axente Sever Popovici

GÂNDURI ȘI FAPTE CULTURALE

ARON COTRUȘ sau retrăirea istoriei

Pe marginea volumului „Rapsodie valahă" (Madrid, 1940)

Un caz tipic de năvalnică expresie a vieții, căreia îi împrumută sevele, cu revoluția formei, este poetul Aron Cotruș. Dela apariția volumului *„Horia"* (1934, Varșovia) până la recenta *„Rapsodie valahă"* (Madrid 1940). — Aron Cotruș se afirmă drept cel mai riguros poet al revoluției noastre naționale.

Horia" este simbolul reacțiunilor românești. Dela acest simbol se luminează înainte, spre viitor, drumul pe care-l va cuceri *„bocancul ferecat"* al generației noastre. Volumul *„Țară"* (1936), preaslăvind figura mare a Căpitanului se situiază în actualitatea istorică a Neamului. Viziunea profundelor prefaceri pe cari le așteaptă Țara, în momentele ei de desperare istorică, este grandioasă. Cu mijloace simple, poetul a realizat un poem de elan epopeic.

„Rapsodia valahă", poem care, prin spiritualitatea lui se așează pe aceiași linie, — este o odă înălțată latinității.

Cine știe dacă acest poem de ample rezonanțe nu este inspirat tocmai de destinul ciudat pe care latinitatea îl are în veacul nostru?! Cine știe dacă versul poetului Cotruș nu se tălmăcește printr'o admonestare, fie chiar indirect exprimată, care se adresează latinității. Căci pozițiile pe care casa noastră le avea în nord-estul european, cucerite acum două mii de ani, — în loc să devie bastioane de avantgardă, într'o massă adversă de slavi și asiatici, — au fost abandonate, pe cât se pare, din voia fermă a latinității.

Poetul, cu versul lui abrupt, cu tonalitățile majore ale cântecului pe care-l creiază — dă glas latențelor noastre sufletești, fulgerând peste harta inertă a expansiunilor din trecut, viziunea unei reintregiri a vechiului imperiu. In febrele acestei viziuni, poetul vede o contopire cosmică a elementelor, cu însuși destinul nostru:

„să-mi cânte — Mări Negre — 'n urechi
toate vetrele și luptele străvechi..
să loc să se 'nalțe ca dintr'un vulcan
peste văzduhul nostru: umbra lui Traian..
ca niște orașe-năluci, din cenușe și spuze
să crească uriașe Sarmisegetuze,
din pietre străvechi și-oțe'e noi
stropite cu sudoare și sânge din noi..."

Harul învierii întrevăzută de poet, este o consecință firească a latinității noastre. Căci, așa cum spune poetul, am rămas:

Ciobani năzdrăvani
peste ani...
drumeți îndrăsneți
peste ceți...
plugari milenari
peste gropi de barbari,
printre secoli tâlhari, —
Romă, cu tine una
pe totdeauna!..."

Energia noastră, conștiința noastră de rasă ne-a păstrat, în pofida tuturor valurilor cutropitoare:

„Juți, dârji, răsbunători
cu pumnii pietroși și fierbinți,
n'am scăpat cuțitele din dinți
nici sub copite de cutropitori".

Și fiindcă poemul acesta amplu, care este *„Rapsodia valahă"*, poate fi socotit o unică odă adusă latinității, să cităm și strofa de mai jos, pentru vibrația ei puternică:

„Ca spre 'nflorita copilărie,
Roma, Roma spre tine mă 'ntorn,
ca după-un cântec de corn
venit din străfunduri de veșnicie".

In *„Rapsodia valahă"* ca și în *„Horia"* și *„Țară"*, Aron Cotruș ne apare ca un mare poet al Neamului. Pe linia rapsozilor naționali: Eminescu, Coșbuc, Iosif, Goga, — Aron Cotruș, cu toate inovațiile sale de tehnică poetică poartă mai departe incandescența răscolitoare a cuvântului măestrit.

Poetul cel mai reprezentativ al revoluției noastre naționale, — Aron Cotruș, leagă acest eveniment de întreaga istorie românească. Elementele ei nu apar ca simple ornamente, decorative; — ele reprezintă spiritul și substanța unor permanențe proprii.

Astfel retrăirea organică a istoriei este încă una din caracteristicele poeziei lui Aron Cotruș.

BLOC

POEZII TEMATICE

Am primit la redacție mai multe poezii. Unele, versuri perfecte. Dar toate se ostenesc să fie „patriotice". Se scrie despre țară, ca un spectator îndepărtat cu sufletul, silit să fie în rânduiala zilelor. Țara trebue să fie întâi acolo în inimă, amestecată în suflet, cuprinsă în toate celulele, pătrunsă de scriitor. Și atunci, îți mai trebue talentul și singurătatea să te privești. Poezia va fi învăluită de inefabilul țării. Așa răsărea poezia lui Valeriu Cârdu. Și dealurile pe care le cânta erau inspirate, căpătau taina credinței legionare. Dar, erau poezii sincere, nu tematice, nu poezii de „instrucție" națională. Și totuși erau pline de țară, de neam și de Căpitan.

El își spunea sufletul acolo în versurile acele pure și libere, râuri limpezi cari se adună undeva în Oceanul legiunii.

CETIM IN GAZETA TRANSILVANIEI

In numărul jubilar din 1908:

„Te salut în sărbătoreasca-ți iubilară a vieții de șapte zeci de ani, ca pe maica scumpă a ziaristicei române, care idealul românismului erezit dela trupina gloriosei Rome transplantându-l în patria fundată de divul Traian, l-ai oltuit în sufletul și inima tuturor fiilor, cari s'au lipit de pieptul tău..." (Alimpiu Barbolovicíu vicariu for. episcopesc al Silvaniei). Se desface de aci o adâncă pietatea națională, un respect național pe care ardeleanul l-a avut într'un absolut. Traian era „divul Traian". Societățile: „virtus romana". Chiar și scrisorile începeau astfel: iubită fiică a lui Traian. O decență națională și în iubire. Aurel Mureșanu a înțeles ziaristica ca o „redută". „M'am decis, scrie el, prin urmare a-mi dedica toate forțele mele ziaristicei române și națiunii... Am închis deci ochii un moment și am sărit în șanțul redutei „Gazetei" ca să apăr steagul în jurul căruia au luptat cei mai distinși bărbați din epoca redeșteptării noastre naționale și m'am făcut primul gazetar de profesiune la noi".

NATURA ARDEALULUI

Ardealul a fost întotdeauna un important centru de viață turistică. Români și străini au venit an de an să-i admire frumusețile naturale și să se folosească de așezările lui climatice.

Astăzi o bună parte din aceste frumuseți și așezări, din vitregia soartei, au trecut în alte stăpâniri. Românii din Ardeal și de pretutindeni, nu vor mai putea merge la Valea Vinului de sub poala Ineului, la Sângeorz, la Sovata și în celelalte stațiuni pline de frumuseți și binecuvântate de Dumnezeu cu toate darurile pentru tămăduirea sănătății. Mâni vrăjmașe administrează aceste locuri, din cari sufletul românesc este alungat cu ocară și silnicie.

Nu pot fi uitate de nici un bun român frumusețile Ardealului răpit. Ele trebuesc cultivate, pentru ca să fie vii în sufletul tuturora.

O MONOGRAFIE A SIBIULUI

Sunt orașe cari au un stil de viață, cu aspecte originale, cu mândria misiunii speciale. Orașe, mai personale, au fruntea acoperită de istorie. Locuri pentru un anumit destin cum sunt colinele inspirate ale lui Barrès. Roma nu poate fi înlocuită. Veneția, odată cu moartea Dogilor nu mai e vie prin originalitatea veche a ei. Poate prin altceva. Noi nu prea avem orașe proprii, cu un stil monumental românesc, care să poarte prin veacuri un fel de geniu al orașului. Cum îl poartă Viena pe Strauss.

Monografiile orașelor nu sunt arhive clasificate și retipărite. Ci o viață cu sens, o structură a orașului pe care trebue să o pătrunzi. D. Dima tipărește acum monografia Sibiului. Printre puținele noastre orașe ciudate și plin în luptele naționale. Din cât am citit se vede puterea artistică și științifică — să nu uităm că o monografie nu poate fi arbitrară — de a ne înfățișa sub toate aspectele Sibiul acesta cu ziduri grele, cu luptători iluștri, cu „fire" deosebită. Dăm mai jos capitolele lucrării:

I. 1. Priveliște asupra vestitei cetăți a Sibiului. 2. De-a-lungul și de-a-latei urbei. 3. Nume de străzi. 4. Ziduri întărite, fortărețe și turnuri. Turnul Sfatului. 6. Piața Regele Ferdinand. 7. Primăria. 8. Sf. Catedrală a Mitropoliei ortodoxe. 9. Catedrala Lutherană. 10. Catedrala Iezuită și alte lăcașuri ale Domnului. 11. Academia Andreiană. 12. Școala Normală ortodoxă. 13. Liceul Gh. Lazăr. 14. Teatrul Municipal. 15. Muzeul Asociațiunii. 16. Palatul Brukenthal. 17. Muzeul de științe naturale. 18. Arhiva Națiunii săsești. 19. Case, portaluri și curți din alte vremi. 20. Parcuri și grădini. 21. Dumbrava.

II. Imprejurimi: 1. Burguri întărite, Basilici romane și... cireșii înfloriți la Cisnădie și Cișnădioara. 2. Ocna-Sibiului. 3. Pe meleagurilor mărginenilor: Cetățui românești de totdeauna: Săliștea și Rășinariul. 4. Pe crestele din jurul Sibiului.

III. *Din cele trecute vremi:* 1. Sibiul de-a-lungul veacurilor. 2. Dușmani la porțile cetății. 3. In flacările revoluției dela 1848. 4. Cumplite molimi, cutremure, incendii. 5. Breslele de altădată. 6. Sibiul și Țara Românească. 7. Viața românească în Sibiu, altă dată și acum.

IV. *Firea orașului.*

V. *Statul:* 1. Solomonarul dela Avrig, dascăl de teologi și predicator la Sibiu. 2. Baronul Samuel Brukenthal. 3. Un mir eal poporului credincios: Mitropolitul Andrei Șaguna. 4. Anii sibieni ai lui Gheorghe Coșbuc. 5. De pe coasta Boacii între două țări: Octavian Goga. 6. Micul cimitir glorios.

Confuzia tristeților

Există în noi un conglomerat de dureri, nu durerea pură a cristalului, ci suferințe adunate cumplit de neverosimil. Dureri cari nu aderă una alteia și care-ți repară și oasele în sfâșierile lor nearmonizate. Sunt și *dureri simfonice*, cum erau ale Legiunii. De oriunde veneau, din orice ungher al rozei vânturilor, își căpătau unitatea prin Căpitan și plecau împreună mai departe... Dar sunt alții, cari n'au știut da un sens vieții, cari au fost și ei loviți acum de înfrângeri, din toate părțile și nu știu ce să facă în *durerea lor împrăștiată...*

Asta nu vrea să spună că toți aceștia au fost răi sau goi; drama lor e că nu pot ieși, nu se pot salva din *confuzia* tristeților.

Câți n'au fost, să zicem, acela cari au iubit cu înfrigurare arta și literatura franceză!... Și deodată cu învingerea pe *plan* politic, care era atât de departe de fântânile sufletului francez, ei au simțit că n'au dreptul să mai amintească nici în inima lor, nici în scrisul lor pe Racine sau pe elegantul sbuciumat Pascal. Nici chiar pe cavalerul Bayard sau trandafirii sfintei Teresa de Lisieux. Sărmana sfântă Teresa... In destinul agonic al Franței atâția am *confundat* durerile și ne-am purtat urît. Așa cum s'ar purta conglomeratele s'ar *desface* de durere și ar uita că au fost împreună mai multe elemente.

S'au înțeles amestecat lucrurile... Dar chiar dacă s'a prăbușit definitiv, să spunem tot Franța, de prea multă perfecțiune, de prea impermiabilă cultură, de prea minunată geometrie, peste tot, nu înseamnă să-i tăcem în aspect clandestin superioritatea spirituală, pe care a iubit-o Căpitanul și Ionel Moța, deși au rupt-o politic de ei.

A murit și Grecia de odinioară dar n'a fost îngropat nici Platon, nici Aristot, nici Sofocle sau Euripide... E foarte ciudat acest amestec de sancțiuni pe cari le-am dat țărilor, cari uneori nu erau vinovate în istoria și arta lor, de greșelele politice fatale *statului* lor... Dar această confuzie nu o fac decât uniliteralii și mediocrii. Nu o face nici Hitler, care ar fi cel mai indicat să se pronunțe în ansamblul prăbușirii, nu numai în căderea politică a țărilor cu care a luptat sau luptă. In toate discursurile sale nu învinuește nici măcar *neamul*, ci „Răspunzătorii". Și nu cred că ar interzice citirea lui Schakespeare, deși e oarecum o teribilă dramă schakespeariană acolo. Pentru a înțelege lucrurile și pentru a-ți iubi gândul tău și aderențele tale sufletești, îți trebue multă eleganță și să le știi da surprizelor calea lor naturală ..— Surprizele *îngrămădite* îți prăbușesc speranțele și condamni, în toată urîțenia calomniei, tot ce ai iubit cu câteva ceasuri înainte. A iubi mai departe o cultură nu înseamnă o greșeală politică.

Căpitanul avea pe noptieră o carte despre marele Foch, atunci când despărțea printr'o circulară România de politica externă a Franței. Dar pentru asta îți trebue o înțelegere grandioasă a vieții și a lucrurilor. Legionarii n'au urît total cum s'au speriat unii. Durerile lor nu sunt dureri cari se sfâșie între ele, ci dureri și tristeți cari se înțeleg și cari cântă simfonic pentru slavă și mărire... Altfel Falanga spaniolă ar fi trebuit să steargă toată arta catalonă.

Mediocrii au confundat totdeauna până și tristețile..

Să ne amintim că Octavian Goga a tradus Tragedia omului de Emeric Madách. Și Octavian Goga nu cred să fi simpatizat Ungurii.

Coriolan Ghetie

Recensământul maghiar și al nostru

Deunăzi, în emisiunea românească a postului unguresc de radio, pe lângă alte multe neadevăruri spuse cu o nemaipomenită nerușinare, o voce bâlbâită, a avut curajul să se lege de recensământul general al populației din 1930. Cuteza acel vorbitor să afirme că, în ceeace privește minoritatea ungurească din Arealul s'au comis „abuzuri", în sensul că un mare număr de „turanici" au fost trecuți drept evrei. Iată într'adevăr culmea îndrăznelii. Dacă în presa românească s'au adus recensământului din 1930 unele obiecțiuni, trebue, dela început, să sublinem că ele, ori au fost făcute dintr'o pornire de rea credință, ori, deși bine intenționate, ele au fost opera unor oameni înafară de cunoașterea problemei. Fiindcă, un lucru merită să fie știut de toată lumea: recensământul românesc dela 1930 a fost organizat pe baze științifice serioase.

Dacă i-se poate aduce vre-o obiecțiune serioasă acestui recensământ, apoi aceia nu îi convine „speaker"-ului din țara latifundiilor și a sărăciei. Recenzorii din 1930 au fost, — se pare, — prea de bună credință și au socotit pe toți cei ce vorbeau limba maghiară drept unguri, după cum au declarat. In realitate, trebue socotit în cifra populației maghiare din recensământul românesc din 1930 și un mare număr de evrei, cari s'au declarat unguri. Socotindu-i pe aceștia din urmă, numărul populației ungurești scade cu o cifră destul de însemnată. Deci, dacă ar putea fi vorba de vre-o obiecțiune, ea nu poate fi decât aceasta, iar cât privește sistemul complicat al formularelor, provocatorul nu poate primi nici-un răspuns, deoarece valoarea lor este unanim recunoscută.

Cu acel prilej vorbitorul dela Budapesta aduce drept argument în susținerea cauzei ungurești mărturia avocatului Josif Vancea din Târgu-Mureș, rămas pe teritoriul răpit. Ne îndoim ca acesta să fi susținut cele spuse de postul unguresc de radio și credem mai degrabă că ne aflăm, ca de-atâtea ori de-altfel, în fața unei mistificări. Dar, chiar dacă cele spuse s'ar adeveri, nu trebue să punem nici-un preț pe ele, fiindcă este știut că ungurii și în trecut s'au folosit în susținerea argumentelor lor, de oameni slabi, cari aveau ceva de cerșit dela ei. Nici acum nu credem să-și fi schimbat metodele de lucru.

Intrucât, fără voia noastră, s'a ridicat problema recensământului, ne îngăduim, pe scurt, o comparație între metodele întrebuințate de noi în 1930 și cele întrebuințate de unguri în recensămintele lor din 1890, 1900 și 1910. Pe când noi am fost de o toleranță excesivă și n'am exercitat nici-o presiune asupra nimănui, ungurii s'au folosit, în acele vremuri, de jandarmi, spre a intimida populația românească din satele Ardealului să declare ce vor ei. Aceste lucruri mai pot fi și astăzi verificate. Mulți dintre cei recenzați de unguri în 1910 mai sunt încă în viață și se poate pune temeiu pe mărturia lor, pentrucă sunt oameni cari au răbdat și suferit sub jug străin. Cât despre buna credință a recenzorilor unguri și valoarea științifică a operii lor, e destul să amintim că se proceda la suprimarea de întrebări și rubrici, oridecâte-ori își dădeau seama că vor obține rezultate potrivnice dorinței lor.

N'am fi vrut să avem prilejul să răscolim aceste lucruri, cari au intrat în patrimoniul de suferință al Ardealului românesc, dar dacă cineva provoacă, răsplata nu poate întârzia. Vecinii noștri însă nu trebue să se mângâe cu gândul că, la provocări, voim răspunde numai cu vorbe.

Inainte de a încheia aceste rânduri, simțim datoria de a informa pe cetitorii noștri, că autoritățile ungurești pregătesc un nou recensământ în Ardealul robit. Știm, dela început, în ce scop este organizat acest recensământ. Prevedem metodele ce vor fi întrebuințate. Ele nu vor diferi cu nimic față de cele din trecut. Resultatele însă nu credem că vor fi tocmai cele pe cari le scontează organizatorii unguri.

Noi, în numele românilor din Ardealul răpit, cari suferă o presiune ungurească, demascăm lumii întregi scopul mârșav urmărit de „grofii" Budapestei. Simulacrul de recensământ, pe care aceștia încearcă să-l organizese, este un atentat direct împotriva populației românești, care este majoritară în Ardealul răpit.

El nu poate avea nici-o valoare, fiindcă este izvorât din ură împotriva unui neam, căruia destinul i-a fost, vremelnic, împotrivă.

Insă o dreptate este și noi credem, cu tărie, în ea.

Dumitru Imbrescu

Ardealul, - ființa României

România fără Ardeal nu există. Conștiința despre existența unui stat român nu s'a născut decât odată cu Ardealul. Când Mihai-Vodă cuceri Ardealul și realiză unirea celor trei principate, atunci s'a născut ideea posibilă a unui stat român. Numai cu încorporarea Ardealului România a existat ca stat. De unde această forță generatoare a Ardealului? Mărturisim credința că Ardealul reprezintă ființa României, precum Miguel de Unamuno credea că esența Spaniei rezidă în Castillia. Nu vrem să facem din comparație un adevăr și să asemănăm aceste două convingeri. Ardealul nu a fost politicește pentru România ceeace a fost Castillia pentru Spania. Totuși ambele provincii au fost generatoare de istorie națională. Poate părea ciudat la prima vedere această afirmațiune despre forța politică a Ardealului. Principatele deși au avut o soartă mai fericită bucurându-se de darurile independenței și libertății ca voevodate, totuși forța lor generatoare e mai redusă. Nu ceeace se întâmplă la suprafața istoriei are importanță în schimbările și transformările sporadice, ci activitatea aceea mocnită ce se petrece în infra-istorie în păturile profunde ale masselor. Ardealul a fost, afară de momentul Mihai Vodă până la Unire, condus de o pătură străină națiunei. Cu toate acestea forța ei infra-istorică a fost covârșitoare. Revoluția socială a lui Horia poate fi socotită ca precursoare a oricăror mari prefaceri sociale. In ea s'a mișcat națiunea, a angajat poporul. Revoluția națională a lui Avram Iancu a fost singura afirmație profundă a voinței naționale până la Unire. Ardealul nu a participat evolutiv la istorie prin fragmente, ci a izbucnit năvalnic în revoluții. Istoria unui popor se măsoară prin forța lui revoluționară, căci numai în revoluție găsesc glas forțele generatoare ale infra-istoriei. Așadar dacă e să căutăm ceva profund românesc, din străfundurile noastre naționale în istorie trebue să le căutăm în Ardeal. Deși Ardealul nu a constituit o unitate politică națională românească la fel ca Principatele, totuși dela el a purces forța de unificare, vrerea de a fi Român.

Pe solul Ardealului s'a născut ideea României întregite, aici pe Câmpia libertății s'a afirmat cu tărie „Voința de a fi o Națiune".

Ce înseamnă a fi o națiune română? Inseamnă a te vrea liber în voința ta românească de a deveni o sorță națională.

Ardealul a vroit România, a înfăptuit pe deasupra și pe dedesubtul vechilor hotare Unitatea Națională. Deși condus de alții, Ardealul românesc a știut să fie prezent la momente universale de plenitudine istorică. Ardealul nu a ratat nici un moment revoluționar. Nu tot astfel putem vorbi despre revoluțiile dela 1848 din Principate care au fost adevărate parodii. Ardealul a fost conștient de istoria pe care o face. A fost conștient de misiunea sa națională. Ardealul ne-a trezit latinitatea din noi, Ardealul forța eroismului dac, conștiința de națiune creștină, de forță revoluționară în univers.

La momentul marilor răscruci, acolo unde se nasc alternativele hotărîtoare de destin, Ardealul nu a stat în cumpănă, ci a mers decis spre împlinirea vremii și destinului său în subconștientul infra-istoric al Ardealului s'au plămădit toate categoriile existenței noastre naționale. Acolo au crescut orizonturile României Mari. Ardealul a avut totdeauna conștiința clară a misiunii sale istorice.

De unde izvorăște această claritate? De ce Ardealul este o expresie mai pură a națiunei noastre? Ardealul dealungul istoriei sale a simțit întotdeauna nevoia unei purificări, a unei asceze naționale. Dacă ne amintim numai de un exemplu mai la îndemână: efortul școalei latiniste de a purifica limba. Astăzi această încercare e privită drept o împânzare filologică. Limba literară a luat un alt curs de cât cel prescris de gramaticii ardeleni. Totuși acest fenomen nu trebuie privit numai sub aspectul linguistic, ci trebuie aprofundat prin psihologie.

Chiar și în filologie sufletul ardelean a încercat o purificare, o asceză. A vroit să fie pur, a căutat să înlăture tot conglomeratul istoric ce nu i se părea românesc. In politică ardelenii au debutat cu etica. Tăria lor era în principii. De aceea partidul Național Ardelean era indestructibil. Pretutindeni, în literatură și în artă, Ardealul aduce un climat sănătos și răspândește o atmosferă pură. A fi român în sensul cel mai pur al cuvântului înseamnă să fi ardelean. De aceea ființa României trăiește în Ardeal. In Ardeal trăiește tradiția noastră eternă, rasa noastră istorică, spiritul nostru românesc, mistica și umanismul nostru. Tradiția noastră istorică, matricea noastră națională e în Ardeal. Dacă e să vorbim despre o rasă românească, nu în sens pur biologic, ci ca valoare, ca noblețe, atunci aceste exemplare de mărire națională le găsim tot în Ardeal. Figura Iancului plutește și astăzi peste noi, ca expresie de revoltă națională. Tot cărturarii ardeleni au fost acei care au desprins o gândire românească. Școala latinistă a fost primul umanism în România. Iar figura lui Moța un început de mistică națională. Așadar Ardealul ne definește ca națiune. Ardealul e mitul regenerator al României.

O. Vuia

D. ministru Corneliu Georgescu va patrona festivalul artistic al organizației din Sibiu a Mișcării Legionare

SIBIU, 4. — Mișcarea Legionară Org. Sibiu prezintă în cadrul Ajutorului Legionar luni 6 Ianuarie (Bobotează) orele 8.30 seara, un Festival Artistic. Festivalul va fi onorat cu prezența d-lui C-dant al Bunei Vestiri ministru Corneliu Georgescu, cu următorul program:

Cuvântul de deschidere rostit de d. Comandant al „Bunei Vestiri" ministru Corneliu Georgescu.

Immul Românilor Secuizați.

Recitare: Pământul Străbun de Șt. Busnea.

Tablou I. Muncitorul Legionar.

Tablou II. Biruința.

„Vremuri de Restriște" piesă în 4 acte, de Corneliu Georgescu.

Muzica Regimentului 90 Infanterie.

Organizarea secțiilor muncitorești „Luptă și lumină" pe țară

D. Gheorghe Macrin, conducătorul organizației „Luptă și Lumină", a îndreptat un apel către muncitori pentru înființarea pe întreaga țară a secțiilor acestei organizații.

Vom desprinde din acest apel următoarele:

„Camarazi. Fabricele și atelierele în care locuiți suferă și ele de aceeaș boală. De sănătatea muncitorului cine va purta grije dacă nu însuși muncitorul?

Pe lângă hrana trupească, omul are nevoie și de hrana sufletească. După muncă omul trebuie să se recreeze. Câți muncitori, sau copii ai muncitorilor, au văzut jucându-se o piesă de teatru, câți au făcut o excursie, câți au citit o carte pentru luminarea sufletului? Munca și ea trebuie să devie nu un chin, ci o plăcere.

Atâția muncitori ar vrea să învețe și ei pentru a deveni maeștri buni și pricepuți, nici statul nici altcineva nu poate purta grija aceasta. Muncitorii trebuie să se sprijinească pentru a deveni mai buni.

Sunt însă pretutindeni atâtea lipsuri, pentrucă în loc să se ocupe cineva până azi de soarta muncitorilor, să le arate drumul cel bun de urmat, unii i-au exploatat fără milă iar alții i-au îndemnat numai la greve, la boicoturi, la ură și distrugere...

Camarazi. Pentru a obține și a ne garanta dreptul nostru la sănătate și lumină, s'a înființat organizația „Luptă și Lumină."

Secții locale pot lui ființă ori unde 20 de muncitori cu gând bun se vor lega împreună să pășească la treabă, adresându-se pentru instrucțiuni la Direcția Luptă și Lumină Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale, București, str. Brezoianu 4.

Muncitorii vor înțelege din cele de mai sus interesul propriu ca organizația „Luptă și Lumină" se pătrundă cu secțiile sale cât mai neîntârziat în toate părțile. A se ridica la o viață mai bună, să se bucure de sănătate și lumină sânt nizuințe din cele mai îndreptățite ale muncitorului și familiei sale, ori această organizație caută a împlini tocmai aceste îndreptățiri.

Spectacole

CINEMATOGRAFE

Apollo. Prezintă marele fiml german: „Incurcă lume", cu renumiții artiști Paul Hörbirger, Fita Benkof, Theo Lingen, Hilde Krüger și Johannes Riemann. Jurnal românesc și Ufa.

Corso. Marea comedie germană „Infidelul Eckehart", cu renumiții comici Hans Moser, Theo Lingen, Lucie Englisch, etc. Cel mai nou junal românesc și „Ufa".

Știri

— Căutăm corespondenți în toate centrele Ardealului și ale Banatului.

•

Casa Culturală din comuna Apoldul de sus aduce la cunoștința celor interesați că în ziua de 19 Ianuarie 1941, la orele 15 se va ținea în localul școlii primare licitație publică pentru lucrările de tâmplărie necesare la edificiul casei culturale.

Direcțiunea.

CALENDAR

Ortodox: Sob. 70 Apostoli; *Catolic:* Titus; *Protestant:* Isabela; *Soarele răsare la:* 8.11; *Soarele apune la:* 16.00; *Zile trecute:* 4; *Zile rămase:* 361.

ISTORIE LEGIONARĂ: In zilele de 3 și 4 Ianuarie 1929, în casele Generalului Tarnoschi (str. Asachi Nr. 2, Iași). Căpitanul a ținut prima adunare a șefilor de cuib din toată țara.

RADIO

RADIO ROMANIA 1875 m.
RADIO BUCUREȘTI 364,5 m.
POSTUL PE UNDE SCURTE 32,4 m.

Vineri, 3 Ianuarie 1941

13.15: Ora; Cota apelor Dunării și a barei Sulina; Informațiuni artistice și sportive.

13.30: Concert de prânz — Orchestra Ionel Cristea.

13.50: Serviciul de știri germane.

14.00: Continuarea concertului Orchestrei Ionel Cristea.

15.00: Jurnal cultural.

18.30: Ora; Concert de după amiază — Orchestra Radio, dir. de Const. Bobescu: Uvertură la „Orfeu din Infern" de Offenbach; Cântec de toamnă-vals de Waldteufel; Potpuriu din „Văduva veselă"-operetă de Lehar.

19.00: Lectură din poeții legionari.

19.15: Continuarea concertului Orchestrei Radio; Voce: Vasile Alexiu: Arie din „Balul mascat de Verdi"; Arie din „Nunta lui Figaro"; Pe o piatră din Faust; Vals din Faust de Gounod; persană de Ketelby; Arie din „Nun[ta] lui Figaro"; Uvertură la opera „Nun[ta] lui Figaro" de Mozart.

19.45: Serviciul de știri germane.

20.00: Radio-jurnal (III).

20.20: Muzică distractivă (discuri).

20.50: „Don Pausquale", operă bufă în 3 acte de Donizetti (discuri). Distribuția: Don Pasquale: Ernesto Badini; Dr. Malatesta: Afro Poli; Ernesto: Tito Schipa; Norina: Adelaida Saraceni; Corul și Orchestra operei Scala, dir. de Carlo Sabajno.

După act. 2 (22.00-22.20) Radio-jurnal (IV); Sport.

23.00: Jurnal în limbile germană, italiană și franceză.

Sâmbătă, 4 Ianuarie 1941

7.00: Ora dimineții; Radio-jurnal (I); Muzică (discuri). Sfaturi gospodărești.

13.15: Ora; Cota apelor Dunări și a barei Sulina; Ionformațiuni artistice.

13.30: Muzică varită ușoară (discuri).

13.50: Serviciul de știri germane.

14.00: Rosita Serrano (discuri).

14.10: Radio-jurnal (II).

14.30: Muzică vieneză (discuri).

15.00: Jurnal cultural.

18.30: Ora; Muzică de cameră (discuri).

19.05: Ion Conea.

19.20: Puiu Cucu (voce) și Orchestra Luca Bănățeanu.

19.45: Serviciul de știri germane

20.00: Radio-jurnal (III).

20.20: Muzică distractivă (discuri).

21.00: „Vânzătorul de pasări" de Zeller. Transmisie dela Teatrul Alhambra.

In pauza I-a Radio-jurnal (IV).

In pauza II-a: Radio-jurnal (V); Sport.

23.00: Jurnal pentru străinătate în limbile: germană, italian și engleză.

»ÎNĂLȚAREA« ECONOMICĂ

Increstări bilanțiere

Ce nu se poate tăgădui

Oricare dintre noi citind cu atențiune expunerea d-lui General Ion Antonescu, referitoare la înfăptuirile guvernului, în intervalul dela 6 Septemvrie la 31 Decemvrie 1940, trebue să înregistreze un sentiment de satisfacție și încredere. Pentru unii, acea înșiruire de fapte concrete, va pare surprinzătoare, pentru alții va fi o consecință firească a acțiunii de guvernare, pe care au simțit-o pas de pas, zi de zi, în sectorul lor de activitate.

In ceeace ne privește, ca observatori ai vieții economice, vom reține în acest loc pasagiile privitoare la preocupările și realitățile ai căror cronicari suntem.

Ceeace credem că este esențialul subt acest raport, în cele trei luni de guvernare constitue faptul că nu s'au creiat sarcini noui deși s'au făcut importante investiții în condiții excepționale, iar pe de altă parte, s'au realizat însemnate economii.

Astfel, fără să se creieze nicio sarcină s'au acordat sporuri și alocații, s'au făcut investiții, pentru armată, agricultură, industrie și comerț, în valoare de circa șapte miliarde lei.

In ceeace privește economiile s'au realizat suma de 5.774,000.000 lei, la care se adaogă plusul de încasări obținut cu toate că teritoriul a fost redus cu o treime. Bineînțeles aceste economii au contribuit la susținerea investițiilor amintite mai sus, cât și la acțiunea de ajutorare a refugiaților și sinistraților.

Examinând situația economică în general, oricare om de rea credință trebue să rămână speriat văzând că din tot ceeace nădăjduia el nu s'a întâmplat nimic. Și aceasta, cu toate că anul 1940 a fost sub povara unor imense greutăți.

Nu numai că am pierdut teritorii și deci mulțime de instituții economice, dar a venit și cutremurul, care în numeroase cazuri, prin pagubele pricinuite, a produs o stagnare în viața economică.

Cu toate dificultățile s'a ajuns, ca într'o guvernare scurtă și grea, să se înfăptuiască lucrări care chezășuiesc luminos consolidarea și prosperarea țării, pentru a fi vrednică de refacerea trupului ei, care încă sângerează.

Dintre numeroasele înfăptuiri ale statului național legionar, subt raport economic, se impune a evidenția politica de sporire a creditelor și acordarea lor numai românilor, cât și creiarea creditului comercial pentru încurajarea comerțului românesc; apoi reorganizarea și mărirea capitalului social al creditului național și agricol.

Prin aceste reforme s'a fixat, dela început, cadrul acțiunii și desvoltării noastre economice, prin promovarea elementelor autohtone capabile, dar până mai ieri neglijate și oprimate.

Opera de românizare a vieții economice este în plină desfășurare, atât în ceeace privește personalul cât și capitalul, oferind rezultate îmbucurătoare.

In această ordine a înfăptuirilor, vom mai aminti importanța menținerii echilibrului bugetar, scontându-se și asigurându-se un excedent apreciabil.

Desigur, că echilibrul bugetar și scontarea excendentului sunt, în bună parte, consecințele faptului, că încasările Statului s'au făcut după alte criterii, nu ca în timpul guvernărilor de ruină ala democrației stăpânite de plaga intervenționismului.

La noi s'a ajuns ca intervenționismul să fie o profesiune, o industrie, dacă vreți, extrem de avuabilă, în dauna Statului și a micilor contribuabili. Intreprinderile mari și streine, pe de o parte, un aparat de stat corupt și fără tragere de inimă, pe de altă parte, au cauzat imense pagube economiei noastre naționale. Azi, vrem un regim de egalitate pentru toți contribuabilii și s'au reușit să se facă o reală educație a contribuabilului, care este convins, că o sarcină fiscală ajunge acolo unde trebuie și să întrebuințează cu folos pentru binele țării.

Lipsa acestei educații punea în permanent conflict contribuabilul cu reprezentantul fiscului, oferindu-se uneori chiar aspecte degradante.

Printr'o bine chibzuință, politică a realităților românești și prin armonizarea intereselor tuturor claselor producătoare s'au oferit tuturor fiilor țării condiții prielnice de muncă și existență, — condiții pe care niciun alt organism politic „din cele trecute vremii" nu le-a oferit și nu le putea asigura.

Locuri libere în comerțul și industria din Ardeal

SIBIU, 3. — Oficiul public de plasare din Sibiu str. Poschen Nr. 18, telefon 608, face cunoscut că se caută următoarele categorii de lucrători, personal educativ și casnic:

Sibiu: 10 mezelari, 1 franzelar, 1 coafeză, 50 croitori, 1 lingereasă, 90 cizmari și pantofari, 1 compactoare, 6 matriteri, 6 strungari fier, 1 presator metal, mecanic automob., 4 lăcătuși mecanic, 1 morar mecanic, 4 lăcătuși mecanici, 1 morar mecanic, 1 tinichigiu, 8 guvernante, 1 băiat tejghea, 3 femei de serviciu, 10 bucătărese.

Brașov: 1 cofetar, 15 croitori, 3 coafeze, 1 frizer, 2 lingerese, 2 modiste, 14 pantofari, 40 minieri, 50 strungari fier, 70 lăcătuși ajustori, 1 mecanic mașinist, 1 desenator tehnic, 4 mecanici de precizie, 10 șlefuit. metal, 2 electricieni, 10 forjari, 60 lucrători.

Arad: 5 croitori, 1 șlefuitor oglinzi, 1 maestru mine, 1 fotograf, 1 zincograf.

Sighișoara: 4 curelari, 1 monter, 2 bone germane.

Turda: 3 croitori, 2 frizeri, 1 tâmplar de mobile, 1 tipograf, 1 compactor, 2 fochiști, 1 laborant, 1 mecanic, 1 morar, 1 conductor tehnic, 6 contabili coop.

Făgăraș: 1200 muncitori necalificați

In numărul viitor al ziarului vom publica și posturile vacante în comerțul și industria din restul țării, pentru o mai bună orientare a celor fără de lucru.

Știri economice

D. Oscar Kiriacescu, administrator la Banca Națională a fost numit viceguvernator al Băncii Naționale pe termen de un an, cu începere dela 1 Ianuarie 1941, conform dispozițiunilor art. 53 din legea și statutele acelei bănci, în locul d-lui Constantin T. Teodorescu, care a demisionat din acest post.

D. Ion Caragea, a fost numit pe data de 1 Ianuarie 1941, cenzor la Banca Națională conform art. 54 și 55 din legea și statutele menționatei Bănci, pe termen de trei ani.

De asemeni d. Constantin Cosmovici, a fost numit pe data de 1 Ianuarie 1941 comisar al guvernului pe lângă Banca Națională, conform dispozițiunilor art. 87 din legea și statutele citatei Bănci, în locul d-lui Dimitrie Pascu, demisionat.

•

Autorizație de funcționare. Ministerul economiei naționale, în conformitate cu dispozițiile legii asupra energiei, a autorizat firma **Gromen și Herbert,** s. a. fabrică de postav din localitate, să instaleze și să exploateze un cazan de aburi la fabrica ce posedă, aburul produs servind în fabricație și încălzire centrală, nu pentru forță.

•

Autorizație de funcționare. Ministerul economiei naționale, potrivit raportului înaintat de regiunea XII-a industrială Sibiu, a aprobat firmei Karl Sill, fabrică de postav și pături din com. Cisnădie-Sibiu, să instaleze un cazan „Cornwall", aburul produs servind în fabricație, nu pentru forță.

•

Vânzare de lemne de foc și de lucru. In ziua de 20 Ianuarie 1941, ora 10, se va ține licitație publică, cu oferte închise și sigilate, la primăria comunei Cașolț, jud. Sibiu, pentru vânzarea a 100 arbori de stejar, cu un volum total de circa 224 mc. lemne de lucru; 125 m. steri lemne de foc, despicate și rotunde, din trunchiu și 40 grămezi crăci.

Deasemeni pentru ziua de 18 Ianuarie, ora 11, s'a fixat licitație la primăria comnei Moeciul de Jos, jud. Brașov, pentru vânzarea de 519 mc. lemne de brad, molid, de construcție și 96 m. steri lemn de fag, cu prețul de estimație 142.000 lei.

•

Schimbări în consiliile de administrație. D. dr. Liviu Tămășeanu a fost cooptat membru în consiliul de administrație al **„Casei de păstrare a jud. Arad"**, iar d. dr. Ștefan Anghel a demisionat din consiliul censorilor aceleiași bănci.

•

„Banca Arădană" societate anonimă în Arad, a luat la cunoștință demisia administratorilor Ascaniu Crișan, dr. D. Memetea și dr. Al. Stoinescu, și a censorilor: dr. Nichi Lazar și Liviu Albu.

Au fost declarați de remaniați ca administratori: dr. Mihai Mărcuș, Ștefan Mateescu, Ioan Cherea și censorii: Mihai Popovici, Gh. Tocai și Aurel Florescu.

•

Băile Borsec, societate anonimă, și-a ținut adunarea generală și s'a primit demisiile dlor: D. Ghika, N. I. Scanavi din consiliul de administrație; consiliul va fi compus din: Aurel Stoenescu și Fr. Katt; censori: N. Rădulescu și Gh. Mihăescu.

•

Ministerul finanțelor aduce la cunoștința publicului că puterea circulatorie a monetei de 1 leu veche, în curs de retragere, se prelungește până la 1 Martie 1941. După această dată și până la 31 Martie 1941 când încetează definitiv operațiunea de retragere, va fi primită numai în plata impozitelor datorate statului.

Revista presei economice

Noul secretar general al Ministerului de finanțe, d. *Ion Cengher*, este un eminent cunoscător al problemelor financiare și economice. D-sa a publicat recent în săptămânalul „Excelsior", un studiu despre *„Moneta în noua ordine economică"*.

Vorbind despre curentele revoluționare în economie, ajunge la următoarele constatări: „Cauzele detronării aurului din funcțiunea sa de etalon monetar trebue găsite în însăși evoluția monetei ca instituție pe de o parte, iar pe de altă parte în anumite fapte de ordin monetar petrecute în timpul războiului trecut și în timpul crizei economice din 1929—1933.

Lumea a început să-și dea seama tot mai mult că moneta reprezintă ceva, din cauză că ea are o putere de cumpărare — stabilă sau nestabilă, asta este o altă chestiune — și nici decum pentrucă ea este sau nu este convertibilă în aur. Deci concepția monetei bon de cumpărare a început să se infiltreze tot mai mult în mintea și în mentalitatea publicului, a marelui public. Rezerva de aur, odată cu suspendarea convertibilității, a început să-și dovedească din ce în ce mai mult inutilitatea din acest punct de vedere.

Odată cu întinderea noui concepții despre monetă s'a întâmplat și un fapt care a determinat luarea de măsuri pentruca aurul să nu mai constitue frâna care să dirijeze emisiunea de monetă."

Aprovizionarea populației cu bumbac

SIBIU, 3. — In cursul anului 1940, Institutul național al cooperației a comandat 9.571.508 kg. bumbac, din care însă nu s'au putut importa date fiind împrejurările excepționale, decât o cantitate de 4.935.274 kg., care au fost puse la dispoziția sătenilor, prin unitățile cooperative, pe un preț convenabil unic, pe întreaga țară, oriunde a fost situat locul de desfacere.

Aprovizionarea populației rurale cu fire de bumbac fiind o problemă de covârșitoare importanță, conducerea Institutului depune toate sforțările, pentru a o face în bune condițiuni, cu toate greutățile zilei.

Ungurii care se repatriază nu pot scoate din țară sume mai mari de 2000 lei

SIBIU, 3. — Ministerul de finanțe a dat noui dispozițiuni privitoare la scoaterea din țară a sumelor de bani de către locuitorii de origine etnică maghiară, care se repatriază, în sensul de a nu le mai permite să scoată din țară sume de bani mai mari ca 2000 Lei de fiecare persoană, în bilete B. N. R.

Sumele de bani ce vor depăși acest plafon, vor fi depuse contra-chitanță în mâinile delegatului B. N. R.

Sporirea salariilor micilor funcționari de Stat

SIBIU, 3. — Incepând cu data de 1 Ianuarie, potrivit dispozițiunilor d-lui general Antonescu, Conducătorul Statului, s'a fixat minimum de salariu la Stat, suma de 5000 lei lunar, iar salariile existente până la 7000 lei vor fi simțitor sporite.

Fixarea minimului de salariu repară o veche și arzătoare nedreptate ce s'a făcut până în prezent funcționarilor publici.

Activitatea aviaţiei în timpul iernii

Condiţiile in cari se fac sborurile — Lupta mecanicei cu elementele naturii

Aviaţia este un factor de capitală importanţă pentru asigurarea succesului în războiul modern. Dar odată cu venirea iernii activitatea flotelor aeriene de pe toate fronturile de luptă a început să lâncezească. Desigur, cauza nu trebue căutată decât în factorii ce caracterizează iarna: frigul, zăpada şi ceaţa.

Temperatura, care în regiunea Mării Nordului are o medie anuală cuprinsă între +6 şi +9 grade Celsius, este mult scăzută sub punctul de îngheţ în timpul iernii. Ori frigul nu este un element favorabil sborului. Dimpotrivă, motorul la pornire trebueşte încălzit cu nişte manşoane speciale cari primesc aerul cald dela un fel de sobiţe. De aici se vede că pentru a decola e nevoe de 20—40 minute de încălzire prealabilă a motorului. Pilotul şi echipajul este prevăzut cu îmbrăcăminte şi încălţăminte specială care le îngreuiază mişcările. In general frigul scade randamentul motorului care trebue prevăzut cu aparate speciale de răcire.

Zăpada care cade şi acoperă în diferite grosimi terenurile, face imposibilă orice manevră de decolare sau aterizare. Terenurile trebuesc măturate de zăpadă, sau aparatele prevăzute cu skiuri. Pe de altă parte, zăpada camuflează obiectivele ce trebuesc lovite.

In fine, al treilea element, ceaţa, face imposibilă orientarea după repere terestre, navigaţia făcându-se numai la busolă. Ţintele sunt deasemenea protejate de ceaţă.

Un al patrulea fenomen, cel mai important şi totodată cel mai periculos pentru aviator este depunerea de chiciură pe aparat, fenomen cunoscut sub numele de givraj (dela cuvântul francez „givrage").

Acest fenomen n'a fost încă pe deplin studiat şi nu se cunosc prea bine cauzele ce-l produc. El constă în depunerea pe bordurile de atac (partea din faţă) a planului (aripile), a diferite cantităţi de ghiaţă, foarte rezistente care îngreuiază aparatul şi modifică forma aerodinamică a aripei, schimbându-i prin aceasta şi calitatea.

De asemenea pe elice se depune o mare cantitate de ghiaţă care duce la sarcini centrifugale mari şi la o pronunţată scădere a randamentului elicei.

Dar, givrajul devine catastrofal prin faptul că crusta de ghiaţă se formează la îmbinarea dintre aripioare (eleroane) şi plan dar mai ales la cârme.

La început comenzile aparatului funcţionează greu, apoi când crusta se îngroaşe, cârmele se blochează. Pilotul nu mai poate face nicio manevră, căci forţarea comenzilor duce la ruperea cablelor de comandă a cârmelor. In această fază avionul e condamnat iar echipajul mai are o singură şansă: paraşuta.

Cum se explică acest fenomen? Cei mai apropiaţi de adevăr par a fi cercetătorii americani cari susţin că givrajul s'ar datori sarcinilor electrostatice pe care le posedă aeronava în timpul sborului.

Să ne explicăm: în timpul funcţionării motorului, sistemul electric al acestuia dă naştere unui câmp electrostatic care se repartizează pe întreagă suprafaţa avionului. Această repartizare se face foarte uşor întrucât avioanele moderne se construesc 100% în metal. Or, în atmosferă se găsesc mari cantităţi de apă sub formă de vapori suprafuziune. Cu alte cuvinte cu toate că temperatura aerului este sub 0°, apa din atmosferă nu îngheaţă, dar ajunge o cât mai mică perturbare de natură mecanică sau electrică pentru ca această vaporare să se condenseze. Cum aripa avionului în special spre extremităţi conţine mari cantităţi de electricitate statică, aceasta va produce o condensare rapidă urmată de îngheţul imediat al particulelor de apă. Cum aceste particule sunt extrem de fine, crusta ce se va forma va fi foarte rezistentă.

S'a propus atunci izolarea electrică a motorului faţă de celulă (prin celulă se înţelege tot avionul mai puţin grupul motopropulsor). Dar această măsură nu este eficientă căci prin frecarea aparatului cu aerul se nasc aceleaşi sarcini electrostatice iar rezultatul e acelaşi.

Intradevăr, aceasta s'a putut observa în timpul unui sbor efectuat de un pilot rus, pe cer senin, la temperatura de 37°. In timp ce aparatul evolua în aer, în urma lui se putea remarca o trenă albuie formată din aceste mici particule de ghiaţă.

Dar chiciura se depune cum am mai spus mai ales pe cârme, căci acolo se nasc mici vârtejuri de aer care produc depunerea cristalelor de ghiaţă în aceste articulaţii.

Se întâmplă ca la un moment dat ghiaţa se rupe provocând vibraţii ce pot duce la ruperea cârmelor.

Cum am văzut chestiunea preîntâmpinării givrajului încă n'a putut fi soluţionată. Rămâne aşadar problema îndepărtării gheţii. In acest scop s'au găsit fel de fel de soluţii, nici una însă perfectă. Astfel Englezii utilizează o pastă „Kilford" care împiedecă depunerea gheţii. Dar după un timp oarecare această pastă se spală şi avionul rămâne neprotejat. Americanii preconizează instalarea de tuburi de cauciuc dealungul aripei. In aceste tuburi circulă ulei, pistonat de o pompă; uleiul produce umflarea şi desumflarea ţevilor care provoacă astfel crăparea crustei de ghiaţă. Sfărâmăturile de ghiaţă sunt apoi îndepărtate de curentul de aer. Tot americanii acoperă articulaţiile cârmelor şi a aripioarelor cu o foaie de cauciuc pentru a evita givrarea acestor organe.

Cu toate măsurile luate, givrajul prezintă totuşi un mare pericol, un pericol de neînlăturat. Nu se poate înlătura givrajul decât prin reducerea la minimum a activităţii aeriene.

E. Centea

Sfinţirea sediului legionar din comuna Unirea

UNIREA, 3. — Zilele trecute în cadrul unor frumoase festivităţi a avut loc în comuna Unirea, sfinţirea sediului legionar.

Serviciul religios a fost oficiat de părintele protop. *Radu Teodor*, asistat de alţi doi preoţi. Intr'o cuvântare însufleţită păr. protopop a arătat că viaţa s'a împlinit întocmai principiului evanghelic: „Credinţa fără fapte, moartă este". Legionarii Căpitanului nu numai că au crezut, dar ei şi au făptuit, şi astfel prin jertfa de sânge a celor mai buni fii ai generaţiei legionare, mişcarea a putut *birui*

ŞEDINŢA DE CUIB.

După slujba religioasă s'a ţinut o şedinţă publică de cuib. S'a făcut apelul celor căzuţi din rândurile legionare, urmat de impresionantul „Imn al legionarilor căzuţi".

La partea educativă a vorbit d-l *Vasile Ilanu*, comandant legionar, despre corectitudine. „Legionarii au biruit la 6 Septemvrie, dar biruinţa trebuie să fie totală şi aceasta se va întâmpla atunci când lumea românească se va legionariza *şi vom fi corecţi în totae*".

S'a cântat imnul „Sfântă tinereţe legionară", după care d-l inspector general şcolar *Augustin Dordai*, a dat curs frumoaselor amintiri despre Bănică Dobre, „uriaşul cu suflet de Arhanghel", comandant legionar, ucis mişeleşte la 22 Septemvrie 1939. Apoi un cântec plin de avânt: „Ştefan Vodă al Moldovei" a încheiat programul.

Şedinţa a fost închisă de şeful garnizonei Unirea, printr'un cuvânt de promisiune că în noul sediu legionar se va trăi, şi face educaţie legionară aşa după cum este porunca morţilor pentru credinţa în Căpitan şi învierea României.

Programul executat de gimnaziul de fete din Ocna-Mureşului

După terminarea şedinţei de cuib a urmat un bine executat program al gimnaziului de fete din Ocna-Mureşului de sub conducerea d-lui director Iustin Salanţin.

Au participat legionari din plasa Unirea, cum şi impunătoarea garnizoană din Ocna-Mureşului. S'au realizat frumoase încasări pentru ajutorul legionar.

Programul s'a terminat odată cu lăsarea serii, când legionarii încolonaţi şi în perfectă disciplină au pornit cântând spre satele lor, ducând cu ei amintirea unor momente frumoase de adâncă trăire legionară.

A J U T O R U L
L E G I O N A R

Activitate legionară în judeţul Sibiu

In ziua de 27 Decemvrie 194[illegible] ţinut o şedinţă de sector cu toate [illegible] nizoanele în comuna Sisinaşi, [illegible] prezenţi un mare număr de legi[illegible] în frunte cu d. dr. Gh. Păcurariu [illegible] Sectorului.

La orele 10 legionarii încolo[illegible] frunte cu d-l dr. Gh. Păcurariu [illegible] parte la slujba religioasă unde [illegible] legionar condus de studentul [illegible] au cântat cântece bisericeşti.

In curtea Bisericii a vorbit d. Gh. Păcurariu despre „Legiune [illegible] dinţă". S'a putut observa un [illegible] progres al legionarilor din garn[illegible] Sisinaşi, care în timpul Sărbăto[illegible] fost instruiţi de fraţii legionari [illegible] şi Ioan Binda din localitate. Şe[illegible] a fost publică. S'au cântat cânte[illegible] gionare, iar după terminarea şe[illegible] întreg Sectorul a făcut un mar[illegible] comună cântând cântece legiona[illegible]

INFORMAŢIUN[illegible]

— *Primăria municipiului Sibiu* [illegible] primit din partea colegiului pr[illegible] soral al Liceului Gh. Lazăr suma [illegible] lei 25.000, pentru a fi întrebuin[illegible] la ajutorarea familiilor sărace şi [illegible] concentraţi, cu ocaziunea sft. sărbă[illegible] tori ale Crăciunului. Pentru acest [illegible] frumos, conducerea municipiului [illegible] ţumeşte în mod călduros în nu[illegible] celor ajutoraţi colegiului profes[illegible] al Liceului Gh. Lazăr din Sibiu.

•

Nuntă Legionară. *In ziua de [illegible] nuarie a. c. a avut loc în comuna [illegible] păr cununia religioasă a camaradului [illegible] Şerban cu D-şoara Susana Banea, [illegible] multregretatului C-dt. Legionar [illegible] Ioan Banea. La ceremonie au [illegible] d. Prof. N. Petraşcu, Secretarul [illegible] neral al Mişcării Legionare cu D[illegible] na, d. C-dt. Leg. Mitu Banea, frun[illegible] comunei şi un important număr [illegible] legionari.*

•

Deţinuţi. — La chestura poliţiei [illegible] fost deţinuţi ieri noapte, pentru [illegible] cetări, următorii: Răşinariu [illegible] Oszlanscky Iosif şi Tudor Ilie.

•

Obiecte provenite din furt, [illegible] stăpâni. D-l agent Mănişor dela [illegible] tura poliţiei noastre, ne roagă să [illegible] tăm că la d-sa se află câteva [illegible] de mătase pentru femei, provenite [illegible] furt. Păgubaşa este invitată să [illegible] prezinte la poliţie, spre a şi le r[illegible] şi eventual a da ceva relaţii asu[illegible] furtului.

Fixarea nouilor preţuri maximale la Sibiu

Ordonanţa primăriei Municipiului

SIBIU, 3. — Serviciul administrativ al primăriei municipiului Sibiu a dat o ordonanţă prin care se sixează preţurile tuturor articolelor declarate de generală necesitate din care spicuim următoarele:

Făină albă de patiserie kgr. 27,50 Lei; făină populară kgr. 14 Lei. La detailişti se va vinde kgr. de făină populară cu 16 lei; făină patiserie kgr. 32 lei; făină de porumb necernută kgr. 8,50 lei.

Pâine din făină tip popular kgr. 15 lei. Pentru pâinea dusă la domiciliu sau vândută în băcănii şi alte intreprinderi similare se va putea percepe 50 bani în plus la bucată.

Toleranţa la pâine va fi maximum 50 gr. la kgr.

Carne: 1 kg carne de vită (bou, vacă şi mânzat) 36 lei; 1 kg carne de bivol 32 lei; 1 kg untură topită 86 lei.

Carne de oaie: kg 28—32 lei; posterioară 32 lei. Seu cu conţinut de grăsime kg 36 lei, 30 lei, 24 lei, 10 lei.

Mezeluri tip popular, cu amănuntul: Cabanos de vacă 1 kg 60 lei; Coaste afumate cal. III. 1 kg 36 lei; Salam de porc 1 kg 72 lei; Sălam de vacă 60 lei; Şuncă spată, fiartă legată 1 kg 130 lei; Tobă simplă 1 kg 52 lei; Slănină muncitor, sărată 1 kg 64 lei; Bacon tip militar 1 kg 64 lei.

Preţul peştelui rămâne liber în comerţ.

Lapte: de vacă kg 10 lei; de bivoliţă kg 12 lei.

Unt pasteurizat fabrică: kg 195 lei; la engrosist kg 200 lei; la detailist kg 220 lei.

Unt nepasteurizat fabrică: kg 185 lei; la engrosist kg 190 lei; la detailist kg 210 lei.

Brânză de Brăila (telemea): 70—84 lei.

Caşcaval: 1 kg 104—120 lei.

Comerţul de ouă este lăsat liber dela 15 Decemvrie 1940 până la 15 Ianuarie 1941.

Cartofi săpunari (rozi) kg 4.50—5 lei. *Ceilalţi cartofi obişnuiţi* kg 4— 4.50 lei.

Fasole pentru sămânţă kg 26 lei. *Fasole* comestibilă kg 22—24 lei.

Zahăr tos kg 34 lei. Zahăr cubic kg 36 lei. Zahăr tos dublu rafinat kg 35.25 lei. Zahăr farine, perle şi gris kg 36 lei. Zahăr englezesc kg 38 lei. Zahăr căpăţină kg 36 lei.

Sare, măcinată în detaliu kg 5 lei.

Săpun: Preţ de fabrică kg 36, 41, 62, 70 lei. Preţ cu amănuntul kg 42, 48, 72, 82 lei.

Petrol în detaliu pe 1 litru 4 lei.

Lemne de foc: pe piaţă:

		1 m. steer	1 stânjin
Fag calit. I.	lei	475.—	1.900.—
Fag calit. II.	lei	450.—	1.800.—
Carpen	lei	475.—	1.900.—
Stejar calit. I.	lei	450.—	1.800.—
Stejar calit. II.	lei	425.—	1.700.—
Moi	lei	275.—	1.300.—

La depozit:

		1 m. steer	1 stânjin
Fag calit. I.	lei	500.—	2.000.—
Fag calit. II.	lei	475.—	1.900.—
Carpen	lei	500.—	2.000.—
Stejar calit. I.	lei	475.—	1.900.—
Stejar cal. II.	lei	450.—	1.800.—

Transportul unui m. steer din magazie la domiciliu lei 25.—

Transportul unui stânjin din magazie la domiciliu lei 100.—

100 kgr. lemne tăiate şi crăpate:

		La piaţă;	La depozit:
fag cal. I.	lei	123.—	133.—
fag cal. II.	lei	118.—	123.—
stejar cal. I.	lei	118.—	123.—
stejar cal. II.	lei	108.—	118.—
moi	lei	98.—	108.—

Pentru transportul din magazie la domiciliu se va plăti pentru 100—400 kgr. lemne tăiate lei 30.—, iar pentru fiecare 100 kgr. în plus se va socoti câte 5 lei.

Preţul menu-ului fix în restaurante se stabileşte: Pentru restaurantele de lux Lei 60; Pentru restarantele de clasa I., Lei 52; Pentru restarantele de clasa II., Lei 38; Pentru restaurantele de clasa III., Lei 28. Una buc. pâine populară, minimum 80 gr. (la restaurante), Lei 1.50. Intocmirea listelor de bucate este obligatorie.

TARIFUL TRASURILOR

Ziua: 1. Prima cursă ce nu trece de un sfert de oră, Lei 25; 2. Cursa primului sfert de oră, Lei 25; 3. Cursa următoarelor sferturi de oră, socotit fiecare sfert de oră, Lei 15; 4. Cursa pe oră, Lei 56; 5. Cursa gară-oraş şi oraş-gară, Lei 35.

Pentru primele 10 minute de aşteptare nu se va plăti nimic. Pentru timpul de aşteptare peste 10 minute atât ziua cât şi noaptea se va socoti jumătate din taxele arătate în tarif.

TARIFUL AUTOTAXIURILOR DE PIAŢĂ

Cursele făcute de pasageri în autotaxiuri, se vor plăti pe baza indicaţiunilor aparatului de taxat aflat în taxiuri şi verificat de către biroul de măsuri şi greutăţi. Aparatul marchează următoarele taxe: La plecare pentru primii 333 m., Lei 10; Pentru următorii 333 m. câte Lei 4; câte 4 Lei pentru fiecare interval de 3 minute aşteptare.

CAMERELE DE HOTEL

Clasa I, pentru hotelurile „Bulevard", „Impăratul Romanilor" şi Ospiciul creştin: Apartament (salon, dormitor, bae) 2 paturi I. 360 lei; Salon cu 2 paturi II. 249 lei; Salon cu 2 paturi III. lei 240; Cameră cu 2 paturi I. lei 192; Cameră cu 2 paturi II. 192 lei; Cameră cu 2 paturi III. 150 Lei; Cameră cu 1 pat I. 144 lei; Cameră cu 1 pat II. 144 lei; Cameră cu 1 pat III. 84 lei; Cameră cu 2 paturi I. 180 lei; Cameră cu 2 paturi II. 168 lei; Cameră cu 2 paturi III. 96 lei; Cameră cu 1 pat I. 96 lei; Cameră cu 1 pat II. 96 lei; Cameră cu 1 pat III. 60 lei; Cameră cu 1 pat I. 72 lei; Cabinet cu 1 pat II. 66 lei Cabinet cu 1 pat III. 60 lei.

Clasa II., pentru hotelurile „Union", „Schuller", „Transilvania", „Dacia", „Popa Luca", „Naţional", „Royal", „Central" şi „Dumbrava" situate în Municipiul Sibiu:

Salon cu 2 paturi etaj 132 lei; Salon cu 2 paturi parter 108 lei; Cameră cu 2 paturi etaj 108 lei; Cameră cu 2 paturi parter 96 lei; Cameră cu 2 paturi etaj 84 lei; Cameră cu 2 paturi parter 72 lei; Cameră cu 1 pat etaj 72 lei; Cameră cu 1 pat parter 60 lei; Cameră cu 1 pat etaj 60 lei; Cameră cu 1 pat parter 48 lei; Cameră cu 1 pat 42 lei.

Clasa III., pentru hotelul „Coroana", „Gündisch" şi „Argeş":

Cameră cu 2 paturi către stradă 72 lei; Cameră cu 2 paturi către curte 60 lei; Cameră cu 1 pat către stradă 60 lei; Cameră cu 1 pat către curte 36 lei.

1 pat în plus la hotel cl. I. costă 36 lei; cl. II. 30 lei; cl. III. 24 lei.

Pentru o persoană în plus fără pat 24 lei. O baie caldă 36 lei.

O cameră numai pentru ziua 50% reducere din preţurile de mai sus.

Pentru serviciul prestat de personalul hotelului afară de cel de cameră care e obligatoriu, se va socoti pentru cl. I. 15%, pentru cl. II. şi cl. III. 10% în loc de bacşiş.

Funcţionarii de stat şi ofiţeri, cari călătoresc în interes de serviciu, vor beneficia de o reducere de 20%, pe un timp de 5 zile. Turiştii recunoscuţi de oficiile de turism locale şi prevăzuţi cu legitimaţii vor beneficia de o reducere de 15% pe timp de 5 zile. După acest timp se aplică preţul întreg.

Taxa comunală se încasează şi dela persoanele care ocupă camere în timpul zilei mai puţin de 24 ore.

Conform legii pentru înfrânarea şi reprimarea speculei ilicite, sunt consideraţi ca infractori, acei cari nu afişază sau etichetează mărfurile, cari depăşesc preţurile maximale, cari în calitatea lor de consumatori cu ştiinţă vor plăti pentru articole maximalizate, preţuri mai mari decâtt cele fixate prin ordonanţă sau vor face aprovizionări peste nevoile normale cu articolele declarate de generală necesitate pentru trebuinţele normale ale familiilor lor.

Infractorii se vor pedepsi cu amendă penală dela 1000—50.000 lei şi cu închisoare dela 1 zi până la 1 an.

Ordonanţa intră în vigoare la 24 ore după publicare.

ULTIMELE ŞTIRI

Răscumpăre. D. Ioan Stanciu, măestru zugrav îşi rescupără felicitările de ziua numelui cu 200 lei în folosul ajutorării ucenicilor săraci dela meserii dela „Reuniunea meseriaşilor români din Sibiu".

•

— Dl. Ioan Marcu îşi rescumpără felicitările de ziua numelui cu 200 lei, dăruiţi „Societăţii române de înmormântare din Sibiu" (Legatul Paraschiva şi Iosif Marcu).

Ultima oră

Cuvântul dlui Horia Sima către țară

Am publicat eri cuvântul d-lui Horia Sima, Comandantul Mișcării Legionare, către țară. Astăzi facem câte-. . sublinieri.

Intâi, d. Horia Sima s'a adresat țării prin legionari. Asta însemnează că legionarii sunt țara și că înafară de ei, când este vorba de bătăliile și jertfele care ni se cer, nu mai sunt altcineva. Nici chiar acei „buni români" sau „oameni de treabă" care au devenit deja realități politice în sistemul de apărare al gazetelor. Acesta a fost dealtfel și programul Căpitanului. Să cuprindă în mișcare, numai prin convingere, pe toți românii care nu s'au arătat cu prea mari păcate fundamentale.

Al doilea, d. Horia Sima, ne-a reamintit că anul acesta care a trecut a fost anul biruinții legionare. Anul marelor eforturi și-a marilor jertfe. Dar ne-a făcut atenți că încă efortul nu s'a terminat și că anul care vine va fi și el anul deschiselor sacrificii. Acum va trebui să dăm tot ce poate da natura dimensiunilor noastre. Va trebui să facem apel la tot trecutul nostru înegurat și la toate puterile noastre amorțite. Anul trecut a fost un an de rezistență, iar anul acesta, va fi un an al însuflețitelor ofensive. D. Horia Sima ne-a spus că obiectiv suntem pregătiți. Că nu suntem singuri. Că avem cele mai bune prietenii, așa cum a prevăzut Căpitanul. Că victoria prietenilor este sigură și că „prin generozitatea vitezelor armate germane și italiene care luptă pe toate fronturile lumii" vom avea o nouă Europă, care va aduce și dreptatea noastră. Dar că trebue înainte să ne examinăm și să fim gata de orice.

Cuvântul se termină cu cel mai cald salut pentru misiunea militară germană din România, cu rugămintea către Dumnezeu să dea poporului nostru putere pretutindeni, cu mărturisirea întregei lui dragoste pentru legionari și, tot pentru ei, cu ordinul, ca să fim toți la datorie.

A.

Nunțiul papal al Jugoslaviei în audiență la Sf. Părinte

ROMA, 3 (Rador).— Sanctitatea Sa Papa Pius al XII-lea a primit în audiență pe cardinalul Velici, nunțiul papal al Jugoslaviei.

Audiențe la M. S. Regina Impărăteasă a Italiei

ROMA, 3. (Rador). M. S. Regina Impărăteasă a Italiei a primit în audiență la Palatul Quininal pe d-na Pavlo de Malpan, ambasadoarea republicei Argentina.

Augusta Suverană a mai primit în audiență pe ambasadorul Japoniei, ministrul Suediei, ministrul Finlandei și ministrul Slovaciei cu doamnele.

Tatăl ministrului de externe al Reichului a murit

BERNA, 3. (Rador). In ziua de Anul nou a încetat din viață la Berlin Lt. Colonelul în retragere von Ribbentrop, tatăl ministrului de externe al Germaniei.

Lt. Colonelul Ribbentrop, care era membru al partidului național-socialist avea 82 ani.

M. S. REGELE MIHAI I. și Regina Mamă Elena au vizitat Predealul

In vizita Lor Suveranul și Regina Mamă au fost însoțiți de d. General I. Antonescu și d. H. Sima

PREDEAL, 3 (Rador). — Joi dimineață au sosit la Predeal M. S. Regele Mihai I. și M. S. Regina Mamă Elena.

Suveranul s'a oprit la vila d-lui general I. Antonescu, conducătorugeneral I. Antonescu, conducătorul Statului. Peste scurt timp a sosit acolo și d-l Horia Sima, vicepreședintele consiliului de miniștri și comandant al mișcării legionare.

După un scurt popas la vila d-lui general Antonescu, M. S. Regele M. S. Regina Mamă, însoțiți de d-nii general Antonescu și Horia Sima au plecat la muntele Susai unde au vizitat cabana legionară.

Aici s'a servit ceai și o mică gustare.

La plecare d-l general I. Antonescu a donat o sumă de 1000 lei, pentru fondul cabanei, iar d-l Horia Sima a donat 500 lei.

Coborând dela cabană M. S. Regele a vizitat terenul sportiv Veștea, unde funcționează școala de ski.

La prânz Suveranul a luat masa la vila d-lui general I. Antonescu, împreună cu M. S. Regina Mamă, d-na Antonescu, d-nii Horia Sima, Fabricius, fost ministru al Germaniei la București, ministrul Statelor Unite și ministrul Italiei.

La ora 15.15 M. S. Regele a primit „Plugușorul" legionar de sub comanda camaradului Nicolae Bulac. S'a cântat „Sfânta tinerețe legionară", Imnul Căpitanului și Imnul Regal. D-l general I. Antonescu s'a interesat îndeaproape de toți legionarii cari veniseră cu plugușorul.

La orele 16 Suveranul și M. S. Regina Mamă au părăsit Predealul.

La orele 17 d-l Horia Sima a părăsit și d-sa Predealul, cu automotorul.

Secțiuni ale armatei aeronautice germane au sosit în Italia

ROMA, 3 (Rador). — Cu ocazia sosirii în Italia a câtorva secțiuni ale armatei aeriene germane, d-l general Pricolo șeful Marelui Stat Major al aeronauticei italiene, arată că acest corp aeronautic german va lua parte la lupta aeronavală din Mediterană, unde inamicul concentrează forțe și el trebue să fie considerat întocmai ca o mare unitate italiană.

Lupta comună — adaugă ordinul de zi — va consfinți frăția de arme italo-germană.

Răspunsul [...] von Ribbentrop la teleg[...] dlui general Ion Anton[...]

BERLIN, 3 (Rador). — Cu o[...] Anului nou, ministrul de exte[...] Reichului a primit o telegra[...] felicitare din partea dlui gen[...] Antonescu, conducătorul St[...] Român.

D. von Ribbentrop a r[...] dlui gen. Antonescu, prin urm[...] rea telegramă:

„Mulțumesc Excelenței V[...] în modul cel mai călduros pentr[...] licitările trimise cu ocazia A[...] Nou.

Vă rog să primiți și dorințel[...] le sincere pentru prosperi[...] D-Voastră personală și pentru [...] cirea poporului român aliat.

(ss) Joachim von Ribbentr[...]

TELEGRAM[...]

AMSTERDAM, 3. Rador. — [...] Londra anunță că Joi seara s'a [...] larmă antiaeriană la Londra și [...] două regiuni din Anglia.

LISABONA, 3. (Rador) In n[...] de 2 Ianuarie s'a deslănțuit dea[...] Lisabonei o puternică furtună. [...] bele sunt însemnate și în special [...] poziția retrospectivă a Portug[...] care a fost construită pe malul f[...] lui Bejs.

WASCHINGTON, 3. (Rador) [...] dintele Rooseweld a convocat [...] cursul zilei la Casa Alba pe prin[...] fruntași ai noului Congres cu [...] avut conversații în legătură cu [...] derea Parlamentului care va av[...] Vineri la amiazi.

New-Yark, 2 (Rador). — C[...] pondentul agenției D.N.B. tra[...] te: D. Wide, președ. Comite[...] pentru apărarea Statelor Unite [...] sprijinirea Angliei, și-a dat de[...]

Fapta bestială a unor soldați ungu[...] comisă la Bistrița-Năsăud

O întreagă familie de români bătută și maltratată în modul cel mai îngrozi[...]

SIBIU, 3. — *Un tânăr student sas, care a sosit zilele acestea din teritoriul Ardealului robit, ne informează despre samavolniciile comise de unii soldați maghiari la Bistrița, față de proprietarii restaurantelor românești.*

Astfel, acești soldați, intră în restaurantele românești, se așează la masă și comandă, mai mult decât le trebuie, mâncare și beutură. Când este vorba de a plăti cele consumate, molestează proprietarul apoi o șterg în stradă, aflându-și scăpare în cazarme.

Notăm că autoritățile maghiare nu intervin și nici nu dispun anchetarea acestor cazuri des repetate.

Zilele trecute, în preajma Crăciunului, un grup mai mare de soldați maghiari, a intrat în restaurantul proprietatea văd. M. Năsăudean, din Bistrița, str. Principesa Maria. Așezați la masă, au comandat și au impus să li-se servească tot felul de mâncări și beuturi.

Intre timp parte din ei săturându-se — de astă dată nu le mirosea mâna românească ce-i servea — sau furișat pe rând, câte unul pe ușe în stradă. In local a rămas doar un grup mai mic, din cei mai „curajoși". Pregătindu-se și ei de plecare, au cerut să facă plata.

In momentul când proprietara s'a apropiat cu socoteala, soldații au tăbărât cu sălbătăcie asupra ei maltratând-o în modul cel mai îngrozitor, provocându-i mai multe răni.

Intervenind membrii familiei, atrași în local de țipetele desnădăjduite a celei maltratate, au fost bătuți [...] alegându-se cu numeroase contu[...] pe spate și brațe.

După murdara lor ispravă, sol[...] au dispărut în cazarmele din aprop[...] foste ale Reg. 84 Inf.

Iată în ce constă „vitejia" solda[...] maghiar și cine le sunt nenorocitel[...] victime.

Dar această stare de lucrури, va [...] bui să înceteze!

Germania și Italia sunt sigure de victorie

— declară d. von Ribbentrop într'o telegramă adresată Duce[...]

BERLIN, 3 (Rador). — Cu ocazia anului nou, d-l von Ribbentrop, minstrul afacerilor străine al Reichului, a adresat Ducelui, șeful guvernului italian, următoarea telegramă:

Intrând într'un an nou, vă rog Duce cere, atât pentru prosperitatea D-voasă primiți felicitările mele cele mai sincere, atât pentru prosperitatea D-voastre, cât și pentru aceea a popor[...] fascist. Pătruns de o credință [...] tită în misiunea istorică a Imper[...] fascist și a marelui Imperiu Nați[...] socialist, fiind sigur de victoria [...] nă, rămân cu expresiunea sentim[...] cele mai sincere al D-voastre.

(ss) Joachim von Ribben[...]

Redactor responsabil: C. ANGELESCU

Tiparul: KRAFFT & DROTLEFF